

paa foretagne Afstemning vedtoges det eensstemmigt med 38 Stemmer.

Formanden: Da der er foretaget Forandringer i det Lovforslag, der er indkommet til Landsstinget fra det andet Thing, vil det blive at sende tilbage til Folkethinget med Anmodning til dets Formand om at forelægge det paany for Thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer 1ste Behandling af Udkast til Lov om Skibsfart og Handel paa Island, hvilket i sin Tid af Regjeringen er indbragt i Thinget. Jeg skal give den høitærede Minister Ordet.

Indenrigsministeren: Ja, da denne Sag i sin Realitet er afgjort ved Afstemningerne i den forrige Sag, saa kan jeg ikke ønske, at den skal komme under Behandling.

Formanden: Da der ikke kan være Tale om nogen Optagelse af dette Forslag, bortfalder saaledes herved denne Sag.

Derefter bliver ifølge Dagsordenen at foretage 3die*) Behandling af Forslag til Grundlovsbestemmelser, angaaende Indskrænkning i Grundloven af 5te Juni 1849. Der er til denne Behandling intet Ændringsforslag fremkommet, og Sagen vil derfor i sin Heelhed blive sat under Forhandling, saafremt Nogen maatte ønske Ordet.

Schulin: Jeg har begjæret Ordet, fordi det forekommer mig, at man i en saa vigtig Sag som denne bør afgive sine Grunde, hvorfor man stemmer saa eller saa. Jeg for mit Vedkommende kan ikke gaae ind paa den foreslaede Ordning af vore Forhold. Efter min Mening indeholder det foreliggende Forslag, den foreslaede Løsning saamegen Afvikelse, at jeg, som anseer det for den første Nødvendighed at sammenbinde de forskjellige Statsdele, paa ingen Maade kan gaae ind derpaa. Jeg mener, at, naar man vil komme til et godt Resultat, maa man gaae lige den modsatte Vej. Det forekommer mig, at, skjøndt der kun i det Høieste er nogle enkelte, efter min Mening ubetydelige, Forskjelligheder imellem de forskjellige

Statsdele, vil det for Enhver, som ikke kjen-der disse Statsdele, men blot kjen-der de foreslaagne Specialforsatninger, see ud, som om disse Statsdele i deres indre Væsen maatte være saa grundforskjellige som ganske fremmede Lande. Det forekommer mig nu, at det ikke er saa, og derfor mener jeg, at man, som sagt, skulde være gaaet den modsatte Vej. Selv om der skulde være nogle enkelte smaa Forskjelligheder, kunde man jo udjævne disse i Tidens Løb, ved at sammenarbejde Statsdelene og ved at undergive dem en virkelig eensartet Forsatning. Jeg er saa fuldkommen gjennemtrængt af, om jeg saa maa sige, Heelstatsideen, og jeg troer i den Grad, at deri ligger vort Fædrelands Frelse, at jeg paa ingen Maade, selv om en anden Droning som jeg maa kalde separatistisk, kunde tiltale mig i visse Dele, kunde gaae ind derpaa. Jeg er saa gjennemtrængt af Heelstatsideen, at jeg for mit Vedkommende, hvis man foreslaagne mig de 2 Alternativer at vælge imellem, enten at gaae ind paa en saadan Ordning, som den her foreslaaede, eller at Kongen forlangte en fuldkommen ubetinget Magt og Myndighed til at raade over Statsforholdene, saaledes som han fandt det tjenligt, dog ikke, skjøndt jeg ikke nægter, at der kunde være noget Særligt og Betenkeligt ved det sidste Alternativ, vilde betænke mig et Dieblit paa at foretrække det sidste for det første; thi i det første, seer jeg efter min Formening en absolut og bestemt Fare for Staten, i det andet kan der vel være Fare, men det er dog muligt, at det kan løbe af uden Ovelæggelse for Staten. Jeg har hørt flere sige, at denne Ordning dog maaskee ikke indeholder saamegen Separatisme, som det forekommer mig, og jeg har hørt disse Folk trøste sig med, at man dog maaskee kunde organisere et saadant Slags Absolutisme, som kunde holde hele Staten sammen. Jeg for mit Vedkommende har Meget imod dette Slags nymodens maaskee Absolutisme; men, selv om jeg ikke havde saameget imod den, er det dog nu en aabenbar Sag, at Alt, hvad man ved den kunde opnaae, ikke vilde have den Magt, som den gamle sig selv bevidste og af Alle erkjendte Absolutisme havde, og denne, som ganske vist

*) Første Behandling findes Sp. 1942—90 og anden Behandling Sp. 2057—2121.